

Sygn. akt **XXVII Ca 942/21**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Katarzyna Małyś

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r. w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **I. R., R. R.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.**

na skutek apelacji powodów

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy- Mokotowa w Warszawie

z dnia 15 października 2020 r., sygn. akt I C 2483/20

oddala apelację.

Sygn. akt XXVII Ca 942/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 23 stycznia 2020 r. I. R. i R. R. wnieśli o zasądzenie od (...) S.A. w W. kwot po 400 euro wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powodów kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wyrokiem z dnia 15 października 2020 r. Sąd Rejonowy dla Warszawy Mokotowa w Warszawie:

1. oddalił powództwo;
2. zasądził od powodów na rzecz pozwanej kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła strona powodowa, zaskarżając wyrok w całości.

Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 7 ust. 1 lit. b oraz art. 5 ust. 3 rozporządzenia WE nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. oraz naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 5,6,7 Rozporządzenia.

Wobec powyższego skarżący wnieśli o zmianę zaskarżonego wyroku i uwzględnienie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Niniejsza sprawa podlegała rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym stosownie do art. 505¹³ § 2 k.p.c. Wobec tego uzasadnienie wyroku ograniczono do wyjaśnienia jego podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się niezasadna.

Sąd Okręgowy podzielił w całości ustalenia faktyczne i wywody prawne zaprezentowane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Żaden z zarzutów apelacyjnych nie został uznany za trafny i prowadzący do zmiany orzeczenia.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że art. 233 § 1 k.p.c. przyznaje Sądowi swobodę w zakresie oceny dowodów. Stosując tę regułę, Sąd ocenia wiarygodność dowodów przez pryzmat własnych przekonań, wiedzy i posiadanego zasobu doświadczeń życiowych. Granice swobodnej oceny dowodów wyznaczają: obowiązek wyprowadzenia przez sąd z zebranego materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych, ramy proceduralne, poziom świadomości prawnej sędziego oraz dominujące poglądy na sądowe stosowanie prawa. Swobodna ocena dowodów uwzględnia zatem wymagania prawa procesowego oraz reguły logicznego myślenia, według których Sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i odnosi je do pozostałego materiału dowodowego.

Dla skuteczności zarzutu naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie wystarcza stwierdzenie o wadliwości dokonanych ustaleń faktycznych poprzez przedstawienie przez skarżącego własnej wersji stanu faktycznego. Przy formułowaniu takiego zarzutu konieczne jest wskazanie, jakie kryteria oceny Sąd naruszył przy ocenie konkretnych dowodów, uznając brak ich wiarygodności i mocy dowodowej lub niesłuszne im je przyznając. Efektywność zarzutu zależy od wykazania naruszenia uznanych zasad oceny dowodów i prawniczej argumentacji. Zdaniem Sądu Okręgowego skarżący nie zdołali wykazać naruszenia przez Sąd I instancji wyżej wskazanych zasad.

W niniejszej sprawie R. R. i I. R. mieli odbyć w dniu 10 maja 2019 r. podróż lotem z lotniska w P. do portu lotniczego R.. Przedmiotowy lot odbył się z opóźnieniem, gdyż nad lotniskiem w P. utrzymywała się bardzo gęsta mgła.

W pierwszej kolejności wymaga zaznaczyć, że opóźnienie w przylocie nie kreuje po stronie pasażerów prawa do odszkodowania, jeżeli przewoźnik lotniczy jest w stanie dowiedzieć, że odwołanie lub duże opóźnienie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 ust. 3 Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, to jest okoliczności, które pozostają poza zakresem skutecznej kontroli przewoźnika lotniczego (vide: ETS w wyroku z dnia 19 listopada 2009 r. w sprawach połączonych C-402/07 i C 432/07).

Wobec powyższego przewoźnik lotniczy jest zwolniony z obowiązku wypłaty pasażerom odszkodowania na podstawie art. 5 ust. 1 lit. c i art. 7 rozporządzenia nr 261/2004, wówczas gdy dowiedzie, że odwołanie lub opóźnienie lotu wynika z nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, ocenie poddać należało przyczyny opóźnienia spornego lotu.

Należało mieć na uwadze, że mgła występująca w dniu wykonania lotu uniemożliwiła nie tylko start samolotom, które miały odbyć lot startując z lotniska w P., ta sama przeszkoda uniemożliwiła bowiem przylot samolotom na wskazane lotnisko. Powyższa konkluzja potwierdza, że bezpośrednią przeszkodą w odbyciu lotu był czynnik atmosferyczny w

postaci mgły, która występowała na trasie zaplanowanego lotu. Jednocześnie podkreślenia wymaga, iż w sytuacji w której kontrola lotów nie wydaje pozwolenia na start nie jest możliwe rozpoczęcie przedmiotowego lotu. Zdaniem Sądu Okręgowego powyższe oznacza, iż nie należy przedkładać zachowania punktualności i terminowości lotów nad bezpieczeństwem pasażerów, a właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, bowiem nie można oczekiwać bezwzględnej punktualności lotów w sytuacji złych warunków atmosferycznych. Jak zostało wykazane w niniejszej sprawie z uwagi na mgłę, która zagrażała bezpieczeństwu lotu, lot ten uległ opóźnieniu, nie ma przy tym znaczenia wbrew twierdzeniom apelujących, że odbył się inny lot do L., dwie godziny wcześniej niż lot zaplanowany w niniejszej sprawie. Zauważyć również należy, iż nawet w sytuacji kiedy przewoźnik podstawiłby dodatkowy samolot celem odbycia lotu (...), nie byłoby możliwości jego wykonania z uwagi na złe warunki atmosferyczne. W takich okolicznościach z całą pewnością kontrola lotu nie wydałaby pozwolenia na start. Analizując powyższe rozważania uznać należy, iż zarzut podniesiony przez powodów, polegający na naruszeniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia nr 261/2004 należało uznać za bezzasadny.

W konsekwencji, odnosząc się do następstw związanych z występowaniem czynników atmosferycznych uniemożliwiających odbycie lotu, zaznaczyć trzeba, że skoro w określonym czasie na lotnisku Ł., z którego miał się odbyć wylot nie odbywają się także przyloty z uwagi na występującą mgłę, to normalną konsekwencją takiego stanu rzeczy jest startowanie samolotów z lotniska z adekwatnym opóźnieniem, tak jak miało to miejsce w niniejszej sprawie. W ocenie Sądu Okręgowego pozwany przewoźnik dostatecznie wykazał, iż nie mógł podjąć żadnych działań zaradczych.

Mając na uwadze całokształt przedstawionych wyżej okoliczności, Sąd Okręgowy podziela stanowisko Sądu Rejonowego, że strona pozwana wykazała istnienie przesłanek do wyłączenia jej odpowiedzialności wynikającej z regulacji zawartych w Rozporządzeniu WE 261/2004 i w związku z tym oddalił apelację powodów na podstawie art. 385 k.p.c.